

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Dies Quintus. Quomodò Religiosi in continuis mortificationib[us] vivere
debeant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

faciliusque ad summum perfectionis culmen
deventuri.

DIES QUINTUS.

*Quomodo Religiosi in conti-
nuis mortificationibus vivere
debeant.*

MEDITATIO PRIMA: PUNCTUM PRIMUM.

CONsidera, anima religiosa, vitam per-
fectam consistere in bonis operibus,
in adversis Dei amore toleratis & per-
petuo virtutum incremento. *Benè operari
& mala pati, vita Apostolorum est,* inquit S.
Bernardus. Quod si talis est vita Apostolo-
rum, talis etiam esse debet Religiosorum,
qui eorundem vestigia sequuntur.

Considera auream exhortationem Re-
demptoris nostri Discipulis suis, quin imò
omnibus fidelibus, & maximè Religiosis tra-
ditam: *Qui non tollit crucem suam & sequitur* Matth.
me, non est me dignus; unde habes, totam vi-
tam Christiani, & multò magis Religiosi, non
esse aliud, quàm perpetuam crucem; Te-
stem hujus tibi sisto S. Augustinum, qui aper-
tè protestatur: *Totam vitam Christiani ho-*
minis,

Q 2

10.

minis, si secundum Evangelium vivat, crucem
 esse atque martyrium, ubi probè observanda
 illa: si secundum Evangelium vivat, crucem
 præcipuè ad Religiosos reducuntur, quæ
 professio & regula dictaminibus Evangelii
 innititur. Unde & obiter considerandum
 est, continuam eorundem operam esse: laborare
 & carnis mortificatione se exercere.
 Quòd si dubium fortè exsurgat, non nihil
 hæreas, quid propriè sit tollere crucem;
 Interpretem habes eundem Sacerdotem
 Augustinum. *Quid est, inquit, tollere crucem
 suam, hoc est, toleret in Mundo Christo,
 quidquid intulerit Mundus.* Non ergo
 vult, ut quemadmodum ipse Christus Deo
 minus, crucem humeris imponamus, sed
 adversa quælibet patienter sustineamus.
 Quæ parabolâ Religioso ulterius innoscit
 summa necessitas, qua ipsi incumbit, ut
 omnibus & per omnia mortificatus. Quæ
 mortificare debet modestiâ, linguam
 silentio, nihil nisi de Deo loquendo, os &
 jejunium, carnem cilicijs & disciplina
 voluntatem humili sui ipsius subjectione
 quæ omnia magis elucet ex prælibatis Sacerdotis
 Augustini verbis omnibus suis sequentibus
 in Regula inculcatis: *Carnem vestram
 domate jejunijs & abstinentiâ escæ & potus
 quantum valetudo permittit.*

* * * *

AFFECTUS.

Unde, mi Deus, digitus Omnipotentis dexteræ tuæ in ingratiſſimum famulum tuum? Commonſtras mihi nunc, quàm fuerim miſer & miſerabilis Religioſus, imò indignus hoc nomine, qui non ſolùm non tuli crucem mortificationum à te immiſſarum, ſed ſemper pertinaciſſimè fugi, ſolùm intentus, ut & quomodo per omnia carni ſatisficeret.

O! quàm confundor, quòd habitui religioſo, qui perſonam mortificatam designat, non reſpondeant opera! O Domine mi! quàm inſipiens eram, dum plùs cupiditatibus quàm mortificationibus inhiabam! O me excæcatum! qui falſâ voluptatum apparentiâ deceptus non obſervavi ingentia mortificationis bona, quæ animæ meæ exinde proveniſſent. Cæcus, ah! cæcus eram, qui voluptatum initia, non verò earundem finem conſiderabam. Amænæ videbantur primo intuitu, Aſt eheu! in fine convertantur in deteſtandas abominationes, & quæ dulce initium modulabantur, mœſtiſſimum vale crudeliter reboabant. Horrebam rauca mortificationum primordia, ignarus, ah! ignarus quàm ſua vi ſono fine corda omnium lætificent. Nesciebam, ſeu potiùs ipſemet volens ignorabam, fel in mel, amaritudi-

Q 3

ritudi-

ritudines in summas dulcedines converteri. Nunc verò, cum intellectum meum illuminaveris, nolo amplius immundum mundum, detestor illecebras, vivam sub amplectar tribulationes, patiar & refrenabo carnem cum suis sensualitatibus, quæ nunc religiosus ero, cujus vita est, bene & multa pati. Ne obsecro, dulcissime, permissas, ut execrandâ deliciarum oculi mei obducantur, quin potius concupiscant ut lumen hoc sit in anima mea indefectum semperque agnoscam, quàm grato animæ gens vocationis beneficium recolare & prompte subire debeam vocationis exercitia,

Fructus & proposita.

NE concepti affectus in ventos abeat & flamma sopiatur, priusquam debitum sinceri amoris incensum emergat, materiam subministra, qua teantur & hæc enutriatur. Dicitur hoc intellexerunt SS. illi, de quibus Thomas Aquinas pensis absolutum perfecti Religiosi proponi percontatur, cur adeò fuerint contemplativi, & unde tanta eorundem percontatio? quia omninò se ipsos mortificare abstergerunt terrenis desiderijs studuerunt. Hoc & tu fac mi Religiose, & singulis quibus

*Lib. 1.
de imit.
Christi
c. 11.*

mentis in ardeſce efficaciffimis propoſitis pro
 Deo patiendi, certo tenens, tum opera tua
 futura bona & perfecta, cum mortificationi
 fuerint confociata. Non agit religioſè, qui
 non eſt mortificatus. Religioſo, cum ſa-
 crum ordinem ingreditur, duæ lectiones ad-
 diſcendæ proponuntur: *benè agerè, & mul-
 ta ſuſtinere.* Veritas hæc infallibilis tam eſt
 cognitu neceſſaria, ut ſine illa perfectus ne-
 mo ſit futurus. Crede mi Religioſe, genera-
 le illud Huſſæi Principis effatum, quo vitam
 hominis militiæ comparat: *Militia eſt vita Job. 7.
 hominis ſuper terram,* in nullos magis quàm *v. 1.*
 in Religioſos quadrare, vix enim ſacra Reli-
 gionis limina tetigeris, cum inter carnem &
 ſpiritum continua, & inſopibilis exurget pu-
 gna. Spiritus carni, caro ſpiritui ſemper
 contrariantur, qui carnis ſenſualitates ſequi-
 tur, ſpiritum conſervare nequit, ut ergò con-
 ſervetur ſpiritus, caro debelletur neceſſe eſt,
 id autem nunquam fiet, niſi per mortificatio-
 nes, quæ erunt jejunia, cilicia, diſciplinæ &c.
 Nec ſuſſiſtet, quod non nemo ſui ipſius ama-
 tor opponere ſatageret, repugnare videlicet
 Apoſtolico oraculo, ut quis carnem ſuam
 oderit, quin potiùs eandem fovendam & nu-
 triendam eſſe. *Nemo enim unquam carnem Ad E-
 ſuam odio habuit, ſed fovet & nutrit.* Uti Do- phes. 5.
 ctor gentium ſcitè obſervat, cui objectioni
 occurrit Doctor Angelicus in 5. cap. ad Ephes.

ubi ait, eum, qui carnem suam Spiritui sub-
 cit, non odisse, sed potius ut amicum
 colere ac fovere: *Qui sic affligit carnem
 suam, ut subdatur spiritui, non odit eam, sed
 procurat bonum suum, quia bonum est, quod
 quod subyiciatur spiritui, sicut bonum bonum
 est, quod subyiciatur Deo.* Quod ut
 capias, memento, certum esse, carnem
 turam in die Iudicij merita vel demerita
 ma, si hæc ingressa fuerit Paradisum, corpore
 quoque gloriosum erit; si infernum, sequetur
 & corpus æternum cum animâ cruciatum
 dum; impossibile autem est, ut anima
 infernum effugiat, vel cælum obtineat, nisi
 per mortificationes & tribulationes patere
 ter pro Deo perpeffas, si ergò carnem tuam
 hoc Mundo mortificaveris, non malum
 summum utique bonum eidem comparabitur
 quod utique erit felicitas æterna. Inde etiam
 quod S. Paulus, tametsi diceret, neminem
 odisse carnem, nihilominus tamen non
 stiterit corpus suum castigare. *Castigo
 corpus meum, & in servitutem redigo, ac si
 ret: credunt quidem delicatuli terrefacti
 summo eum odio prosequi carnem suam, sed
 fræno mortificationis assidue cohibet, sed
 miùm quantum decipiuntur, cum nullum
 mniùm, quantum quantum castigaverit
 bellem hanc carnem, possit vel minimè
 insimulari, quin potius summæ dilige-*

1. Cor.

9.

plis, qua eam à perituris ad perennia promovet.

Enimverò quid ad cœlestia me remitto? Plus dicam; dum caro terrestri pascitur aurâ, bono suo non destituitur. Argumentum esto summus honor, quem Sanctorum Reliquijs deferri cernimus, ubi ex more Ecclesiæ ea semper majori cultu afficiuntur, quæ majoribus tormentis fuerint affectæ, tantoque fervore ac devotione humanus genius in illos fertur, qui per multas tribulationes æthereas ædes sibi compararunt, ut vel attractu venerari, vel pio osculo basiare summa sit lætitia. Ex quibus habes, quanto majus bonum tibi exoptas, tantò id te consecuturum, quum in omnibus te mortificaveris, obvias quasvis occasiones captando, quibus caro supprimatur & spiritus ad majorem indies profectum elevantur.

PUNCTUM SECUNDUM.

CONSIDERA, Religiosum tam debere esse mortificatum & à Mundo abstractum, ac si mortuus esset. Inde est, quod facti canones, dum de Religiosis fit mentio, mortuos eos indigitant: *Religiosus Mundo mortuus Deo vivit*, quod in multis videre est; primò enim tanquam mortui incapaces sunt erigendi testamentum, succedendi tanquam hæredes

Q5

hæredes

Coloss.

3.

hæredes ab intestato in bonis relietis dec.
taceam eos etiam à S. Paulo mortuos appo-
lari: *Mortui estis, & vita vestra abscondita
est cum Christo in Deo.*

Confidera, ex hac Religiosi à Mundi
stractione necessariò sequi, ut nullis am-
illecebris Mundi & carnis inhiat, mor-
sit amori proprio, non se ipsum, non
sensualitates amando, aut propria com-
quærendo, sitque quasi insensibilis ad fla-
la, cilicia, injurias & omnis generis m-
cationes. In hac spiritali morte S. Pau-
imitandus proponitur, qui verè m-
exemplar erat, plurimis licet aduersis
cussus, nunquam tamen victus, torquens

2. Cor.

11.

*fame & siti, frigore & nuditate, & tantis
omnibus major tam generosè omnia per-
lit, ac si nullum dolorem sensisset, & tam-
quemadmodum S. Joannes Chrysolostomus
observat, quia soli Deo vivebat, ex quo*

Hem. 1.

*ejus immobilitas & fortitudo, Paulus
de laud. mortuus immobilis permanebat.*

S. Pau-
li.

AFFECTUS.

Immobilis quasi mortuus perman-
lus? in tot tribulationibus? in tantis
loribus? & hoc quod soli vixit
Nunquid & tu vivis Deo, anima?
Deo, unde tanta in aduersis impar-

tanta in afflictionibus corporis sensualitas?
Ah! mi Deus, hoc ipsum evidens est argu-
mentum, amorem proprium summoperè
prædominari; Infensissimus hic hostis meus
vanè mihi blanditur, vitam meam à Mundo
abconditam, & in te, O mi JESU! colloca-
tam esse. Apage fallax tenebrio, persuade-
re hoc cupis, ut benè sit tibi; sed ecce! fu-
nes, quos hætenus tetendisti, *facti sunt mihi*
in præclaris; effringam illos, & his ipsis te
constringam. Amore tui, mi JESU, quid-
quid est contrarium, quidquid dolorosum,
subibo saltem lubens, si non gaudens. Fiat,
fiat tua sancta voluntas. Despectum, abje-
ctum, infirmum, alijs ingratum me video?
benè est, mi JESU; *Bonum mihi, quia humili-*
asti, quia afflixisti, quia despexisti me. Priùs
tam eram sensitivus, ut nec unicam acûs pun-
cturam, nec verbulum mordax, nec oculum
sinistrum, nec minimum contemptum tole-
rare potuerim, extremis semper impatientiæ
& iracundiæ motibus ad scandalum inflama-
tus. Quærebam opportunitates vindictæ,
mediorum, quibus adversa effugerem. At
nunc O mi Crucifixæ JESU, O Salvator, sputis,
alapis, omnibus ignominijs appetite! Ecce
confugio ad Petram, hujus maceriæ me in-
cludo, sub cruce dormiam, sub cruce vivam,
sub cruce moriar; *aut pati, O mi JESU, aut*
mori. Mihi hætenus vixi. Ah doleo, O
mi

mi Jesu! doleo, immutabo stylum & vinctum
 tibi. At, O Magister benignissime, quomodo
 omnes affectus, quid omnia suspiria, & omnia
 omnia proposita mea sine te? *sine te non possumus*
facere; ergo tu ad sensus affectibus, tu
 bora, tu ad optatum finem dirige, auge
 lores, auge adversitates, auge, quid
 Mundus, quidquid caro & sanguis, quid
 omnes erebi incolæ contra me moliri
 sunt; bonum, ratum & gratum mihi
 sed auge & patientiam, auge tuam gratiam
 & salvus ero. Vivam posthac quasi
 tuus, vivam tibi soli Deo meo, vivam reliquæ
 se, tu solus Dominus & Deus meus eris,
 consolatio & refrigerium meum.

Fructus & proposita

Vidisti, anima religiosa, quomodo
 sualitates tuæ debeant esse con
 ta; si verè religiosa esse cupis, non
 allaborare, ut tota sis Dei, nihilo tibi, non
 te ipso, vel de Mundo reservato, infens
 sis oportet, quia bonus Religiosus tantum
 mortuus nihil de hac vita æstimat.
 vota, quæ Religiosus emittit, mortuum
 stituunt. Paupertas omnibus trans
 eum privat, quem admodum cadaver
 mentis, facultatibus & divitijs spoli
 adeò, ut tamquam mortuo tantum

dantur vestimenta vilissima; ita & Religio-
 sus quasi mortuus quærere debet abjectissima
 quæque. Unde S. Basilius de bonis Reli-
 giosis differens aiebat: *De vestimentis, cal-* *De con-*
ceamentisque, non ea exquirenda nobis sunt, stit. mo-
qua elegantiora, sed que viliora. Vi castita- *nast. c.*
tis mori debet Religiosus carni, & ut talis vi- *31.*
 vere, quia ad mentem S. Cypriani castitas
 occidit carnem & dat vitam spiritui. *Casti-*
tas est vita spiritus, & carnis interitus. Virtu-
 te obedientiæ moritur Religiosus proprio
 iudicio, quod veluti sepulchro includit:
Obedientia est mors quadam voluntaria, in-
quit S. Climacus, & sepulchrum voluntatis.
 S. Franciscus Religiosum obedientem cada-
 ver comparat, unde interrogatus, quinam
 esset verè obediens? *corporis mortui similitudi-* *In vita*
nem pro exemplo proposuit, quocunque enim c. 6.
 cadaver proijciatur, nunquam contradicit,
 seu benè seu malè tractetur, nihil reclamat;
 ita etiam Religiosus obediens omnibus est
 mortuus, quomodocunque à suis Superiori-
 bus tractetur, contentus est, non dolet, non
 obgannit, non lamentatur. Concludo ego
 & dico præcipuum munus Religiosi esse:
 nihil sentire nisi pro Deo, non respira-
 re nisi in Deo, non vivere nisi
 per Deum.

PUN-

PUNCTUM TERTIUM.

Considerasti priori puncto, animosa, Religiosum, qui perfectio suo vult famulari, debere esse tuum, nunc considera qua morte beat. Mori debet cum suo Christo. Christus mortuus est in cruce, & Religiosus Christo sit crucifixus. S. Paulus, qui tanquam bonus Religiosus mortuus erat Mundo & vivebat Christo. *Gal. 2.* *xit: Christo confixus sum cruci.* Et S. Paulus Martyr in personâ Pauli devotissime *In Ep. ad* clamat: *Amor meus crucifixus est,* *Rom.* *placet voluptas vite hujus, Christo crucifixus sum.* Ubi considerare potes, Religiosum illum nunquam fore bonum, & Christo crucifixum, qui vitam hanc amaverit. Religiosissimè abest à passione Christi, qui voluptates quærit, semper de colligebat litiarum rosis, non verò crucifixi Redemptoris sui spinis sollicitus. Qui molli indormire desiderat, Domini sui crucifixi crucifixus, singulis diebus crucem crucem & omnibus omninò consolationibus moriatur. Secus nunquam finem adepturus. *Luc. 9.* *Qui non tollit crucem suam, non est me dignus, inculcat pro Magister.* Crucifixio autem hæc tri-

perficitur: clavo Paupertatis, quo omnes
 hujus Mundi reculas detestatur; clavo ca-
 stitatis, carnem mortificando & in servitu-
 tem redigendo; clavo obedientiae, quo pro-
 pria voluntas in omnibus relinquitur. In-
 de B. Petrus Blesensis Religiosum nominavit
confixum obedientiae clavis. Totum autem
 hoc ad optatum effectum deduces, quum in
 meditatione passionis Christi fueris assiduus,
 nam Christo con crucifixum esse, nihil est
 aliud, quàm per continuam passionis Christi
 contemplationem ei unitum esse, nec nomen
 Religiosi meretur, qui in hoc studio fuerit
 negligens. Quicumque ad perfectionem
 anhelat, sciat, id meliùs fieri non posse,
 quàm assiduè considerando, quanta inno-
 centissimus Agnus pro nobis fuerit perpeffus
 ex hoc enim fervor insurget, quo toto nisu ad
 tribulationes contendamus, singulis diebus
 specialiter nos in divinam dispositionem re-
 signando; ne tamen nimio zelo obruaris,
 aut potiùs impediaris, singulis diebus id
 duntaxat patienter te perpeffurum propone,
 quòd magis contrarium adverteris.

AFFECTUS.

Letare, O anima mea, quòd passionibus
 abundes. At, O gaudium breve, rui-
 nosum & fallax! Abundas passioni-
 bus,

bus, sed cheu! perverſis, quæ non ſunt
 vivaciſſimis crucifixi tui fontibus, ſed
 ſtandis cupiditatibus. Hæ paſſiones
 vigent, O mi JESU! nimum mei ipſum
 amans, nimum ſenſualitatibus addictus
 mio erga tribulationis horrore oppletus
 que idcirco mimum tibi crucifixus. At
 ma! quo titulo invitabis crucifixum
 in fine miſerrimæ hujus vitæ, ut gratioſiſſimæ
 ſuis brachijs te conſtringat, quæ per totam
 vitam veſtigijs ejus nunquam inſtituisti; In
 perque adverſa quævis repuliſti? Illæ an
 fructibus crucis perfruuntur, quæ ſub
 habitant, Chriſti que doloroſam paſſionem
 memori mente revolvunt, ſi ergo & tu
 tijs hiſce inebriari cupis, nil tibi magis
 ræ, quàm aſſiduè contemplari, quanta
 gniffimus Salvator tuus ſuſtinuerit, quæ
 ut & tu ad quævis ardua toleranda acced
 ris, alloquere crucifixum, & ut cum eo
 ce vivere, in cruce mori, in cruce Para
 ingredi poſſis, clama: *Utinam mi JESU
 vam tecum in cruce & moriar crucifixus.
 precor te, ut ultimus vita mea adus ſit, par
 te, & tecum mori. Hoc, hoc O Domine
 affecto, hoc animum deſidero.*

* * *

Fructus & proposita.

Hic ipse actus & desiderium patiendi, vivendi & moriendi cum Christo crucifixo fructus est & propositum, quod ex hoc puncto eruas; si enim Religiosus vult esse Christo crucifixus, nunquam ei de cruce descendendum erit. Quotiescunque crucifixi imaginem videris, cogita, Redemptorem tuum expansis brachijs te expectare, ut in vita & in morte affectuosissime te constringat, quatenus nunquam ab eo divelli, sed aternaliter convivere possis. O quam celestis Magister noster fuit constans in teranda hac suâ cruce! quamvis enim Judæi illi orie eum invitassent, ut de cruce descenderet, id tamen nunquam fecit, sed tum primum à Discipulis fuit depositus, cum in eâ spiritum emisisset. Disce, O Anima religiosa! pertransire, & licet Mundus omnimodis allaboret, ut contemptuum & tribulationum fugam inculcet, ne audias, sed, quidquid acciderit, quoscunque offensorem lapides caro, sanquis, Mundus & Diabolus opposuerint, omnes, omnes generoso saltu transilias.

Ne vacilles, Anima devota, innitere Christo tuo, perpende, omnia adversa esse momentanea, nihilque accidere, quod non fuerit ad majus emolumentum. Ne disce-

R

das

das à cruce, sed ad imitationem Domini
immota consiste, statuto firmo propo-
nunquam à cruce discedendi, quousque
Domino licentiam obtinueris, quam
bis vel in fine vitæ, vel quando omnibus
tati ad majorem tuum profectum & salu-
placuerit. Audi, quid S. Augustinus

Ser. 33. nè tibi suggerat: *In hac cruce per totam
de Sancti. istam debes pendere, non enim est in
Etis. ta tempus evellendi clavos.* Et S. Bernardus

Serm. 1. Non cessemus tollere crucem nostram, per
in die S. rantes in ea, sicut Christus perseveravit.

Pascha. li omninò aures præbeamus à cruce non

canti, quemadmodum idem S. Doctor
admonet. *Neminem audiamus deserventem
à cruce suadentem, persistamus in Cruce
ponamus aliorum manibus, non nostram
Caput nostrum (Christum) deposuere
sti, nos dignatione suâ Angeli sancti deprecari
Observa monitum hoc, Anima religiosa
altum cordi tuo imprime, semper recordari
vivendum & moriendum esse in cruce
neque tempus esse in vita ista evellendi
clavos.*

